

Vale gier

Wetenschappelijke naam gyps fulvus

Een lengte van 95 tot 105 centimeter van kop tot voet en een gewicht van 6200 tot 8500 gram.

Zijn spanwijdte is 255 tot 280 centimeter. Dat is de lengte gemeten van vleugeltip tot vleugeltip met uitgespreide vleugels.

Verenpak

De vale gier doet zijn naam eer aan met een bleekbeige en grijze verenkleed met donkerder slag- en staartpenen. Zijn kop en nek zijn met wit dons bedekt en hij kijkt uit goudbruine ogen. Hij staat op grijze poten.

Volwassen gieren hebben een brede witte kraag onderaan hun nek.

Jonge gieren hebben een bruine kraag, hun verenpak is donkerder gekleurd.

Waar kom je ze tegen?

In Afrika en Azië kom je ze in veel gebieden tegen. In Europa zijn ze eigenlijk alleen in Spanje en Portugal in het wild te zien. Ze leven het liefst in berggebieden van maximaal zo'n 2750 meter hoog.

Voedsel

Ze eten eigenlijk enkel dode zoogdieren. Het zijn dus aaseters. Ook dode dieren uit veestapels zijn geliefd. Tijdens hun zoektocht naar voedsel kunnen ze per dag honderden kilometers afleggen al glijdend en zwevend in de lucht. Ze halen daarbij snelheden van wel 70 km per uur.

Paren en jonkies

Ze rusten en broeden in de bergen, liefst op randen van een klif.

Bedreiging en bescherming

Ze vinden steeds minder voedsel, omdat boeren hun karkassen tegenwoordig ruimen. Dat betekent dat ze dode dieren snel weghalen nadat ze gestorven zijn. Die karkassen worden naar bedrijven gebracht om snel te laten verbranden, zodat uitbraak van ziektes minder kans krijgen.

In Europese dierentuinen fokken mensen met deze vale gieren om ze weer in het wild terug te zetten. Ze vangen er ook gewonde dieren op die in het wild niet (meer) kunnen overleven.

